

[Waldorff]

løb eller henvise til, at der senere kom en lov om en oliesærskat, fordi man ikke kunne få en sådan lov igennem uden om forligspartierne. Det vil jeg faktisk godt have et svar på, for jeg synes, det er det eneste interessante problem overhovedet i denne forbindelse.

Er det faktisk sådan, at forligspartierne har vetoret over for den oliebeskatningslov, som regeringen forbereder?

Arentoft (FP):

Ja, man kan jo ikke sige, at det var nogen varm velkomst, dette forslag fik, men det havde vi måske nok heller ikke ventet. En væsentlig hensigt var imidlertid også at få debatteret dette emne, og vi kommer jo videre med det under næste sag på dagsordenen.

Energiministeren sagde, at skulle man likvidere D.O.N.G., ville det give et stort tab for staten, og vi har jo heller ikke lagt skjul på i bemærkningerne, at det vil koste noget; men det er jo så spørgsmålet, om det ikke er dyrere at fortsætte. Man kunne jo godt tænke sig, at man med den ledning, der er lagt op til Egtved, fortsat kunne få olie eller gas fra Vesttyskland.

Jeg har også under tidligere debatter om naturgas sagt, at vi faktisk med hensyn til naturgassen har opført os som en familie, der pludselig vinder 500.000 kr. på en præmieobligation og ikke ved, hvad ben den skal stå på; og så skal der ske en forfærdelig masse. Den familie, der bærer sig fornuftigt ad, siger: nu har vi været heldige, nu skal vi finde ud af, hvordan vi bedst får anbragt disse midler. Og Danmark har vundet i lotteriet med naturgassen, der har ligget der i millioner af år, og vi burde så, måske oven i købet i fællesskab, have fundet ud af, hvordan vi nu udnytter denne store gevinst. Det er her, vi mener, at vi har båret os forkert ad. Vi kunne måske have fundet på noget betydelig bedre.

Ministeren sagde også, at der ikke var nogen fare for, at D.O.N.G. ville udvikle sig videre, end ikke i driftsfasen, men det, vi peger på i bemærkningerne til forslaget, er netop, at denne mastodont af et statsligt selskab efter al sandsynlighed først vil sluge overskuddet fra Nordsøen og derefter være en økonomisk belastning for samfundet den dag, olieeventyret er slut.

Nu er selvfølgelig begge dele påstande. Det sidste er vores påstand, og ministerens påstand er, at man ikke vil bygge yderligere op, end ikke i driftsfasen. Nu har den lille regnefejl på de 295 mill. kr. jo allerede været nævnt, så jeg ved ikke, hvem der er mest troværdig i denne sag.

Hr. Arne Christiansen sagde, at der er naturlige opgaver for D.O.N.G., og det er da muligt. Nu får vi jo et forslag fra venstre og konservative – det er den næste sag på dagsordenen – og det er da rigtigt, at det også vil give anledning til, at man får kulegravet forholdene omkring D.O.N.G. Det er da også muligt, at dette udvalg – eller hvad det nu bliver – kommer til den konklusion, at man bør reducere D.O.N.G.s virksomhed, eventuelt likvidere D.O.N.G., og derfor hænger disse to forslag meget nøje sammen.

Fru Annelise Gotfredsen sagde også, at statsdrift ofte er dyrere; så snart staten blander sig i det, er der tale om underskud, og det er jeg meget enig med fru Annelise Gotfredsen i.

Hr. Waldorff havde kun sympati for genforhandlingen med DUC. I virkeligheden er det jo et spørgsmål, om ikke det var en god idé, at energiministeren genforhandlede med DUC, for man har jo indgået en aftale om at aftage 2½ mia m³ i første fase, og nu har energiministeren besvær med at komme af med hele den ration. Spørgsmålet er derfor, om ikke man skulle genforhandle og så eventuelt sætte den årlige leverance ned, således at man måske oven i købet kunne strække det lidt længere.

Der var i søndags i Jyllands-Posten en meget interessant artikel under overskriften: »Norsk advarsel til Poul Nielson«, og fra den vil jeg gerne citere et stykke. Den drejer sig om en bog, »Gjækungen«, der er skrevet af en medarbejder i den norske regerings planlægningssekretariat, cand.mag. Terje Osmundsen. Den er udgivet på Dreyers forlag i Oslo og handler om Statoil og Statoils indflydelse i Norge. Han siger f.eks.:

»Dagens Statoil-modell representerer på sikt en trusel mot vår demokratiske styreform.«

Og han konkluderer i 6 hovedpunkter, der lyder således – og her kunne man i stedet for Statoil sætte D.O.N.G. ind, når man sammenligner med danske forhold, for det passer fuldstændig på danske forhold.